

Finansinių priemonių pobūdžio bei joms būdingos rizikos aprašymas

Šis rizikos aprašymas skirtas UAB „Synergy finance“ klientams. Šiame dokumente trumpai aprašytos pagrindinės finansinės priemonės ir joms būdingiausios rizikos. Rekomenduojame, peržvelgus dominančią aprašo dalį, susipažinti ir su aprašymo pabaigoje pateiktu rizikų grupių sąrašu.

Finansinių priemonių pelningumas bei rizika

1. Investuojant į bet kokią finansinę priemonę visada yra tikimasi uždirbti tam tikrą pelną, tačiau labai retai yra suvokiama, kad kiekvienas uždirbamas pelno procentas atitinka tam tikrą riziką, kurią investuotojas turi prisiimti. Taip pat labai dažnai rizikos lygis auga daug greičiau, negu kad didėja tikėtinas pelnas. Dauguma investuotojų labai dažnai bando „nuspėti“ tinkamiausią investavimui laiką, finansinės priemonės tendenciją bei kainą po kelių mėnesių ir pan., taip tikėdamiesi pasididinti investicijų pelningumą bei susimąžinti patiriamus nuostolius. Tačiau tyrimai rodo, kad dauguma investuotojų, neturėdami konkrečios strategijos bei atlikdami daug nepagrįstų sandorių galiausiai tik pasiblogina savo rezultatus. Siekiant išvengti tokių klaidų visų pirma, ką turi padaryti kiekvienas investuotojas, tai tiesiog tinkamai išskaidyti investicijų portfelį tarp skirtingų finansinių priemonių ar turto klasių, kurios ilgame laikotarpyje generuoja teigiamą grąžą, tačiau trumpu periodu jų pokyčiai gali išsiskirti. Būtent investuojamų lėšų išskaidymas per skirtingas turto klases, arba diversifikavimas, padeda pasididinti investicijų portfelio pelningumą, tuo pačiu sumažinant riziką.
2. Investuoti galima į daug skirtingo pobūdžio finansinių priemonių, kurių kiekviena pasižymi skirtingomis pelningumo ir rizikos charakteristikomis, plius minėtas charakteristikas gali įtakoti visiškai skirtingi veiksniai. Todėl prieš nusprendžiant investuoti, visada reikia kuo tiksliau įsivertinti, ar pasirinkta finansinė priemonė atitinka investuotojo patirtį, žinias, finansinę padėtį, siekiamą pelningumą ir svarbiausia toleranciją rizikai.
3. Siekdami supaprastinti šį procesą, žemiau pateiksime trumpą, tačiau išsamų pagrindinių finansinių priemonių bei joms būdingos rizikos aprašymą. Taip pat pridėsime įvairioms finansinėms priemonėms būdingos rizikos sąrašą.

Pinigų rinkos priemonės

4. Pinigų rinkos priemonės – tai finansinės priemonės, kuriomis paprastai prekiaujama pinigų rinkoje – išdo vekseliai, indėlio sertifikatai, bendrovių išleisti trumpalaikiai skoliniai įsipareigojimai ir kita, išskyrus mokėjimo priemones.
5. Pinigų rinkos priemone laikytina tokia priemonė, kurią galima per trumpą laiką ir be nuostolių investuotam kapitalui paversti pinigais. Pinigų rinkos priemonės yra trumpalaikės investicijos, todėl mažai tikėtina, kad per trumpą investavimo laikotarpį rinkos kaina staiga pakis nepalankia kryptimi. Išdo vekselių rizika yra laikoma mažiausia, dėl to, kad vertybinių popierių emitentas yra valstybė. Tai be abejojimo nereiškia, kad valstybės negali bankrotuoti, tačiau tokio įvykio tikimybė per ilgą istoriją yra ganėtinai menka. Trumpalaikių skolos vertybinių popierių rizika šiek tiek didesnė, nei išdo vekselių, nes yra įskaičiuojama emitento bankroto rizika. Tuo tarpu indėliai daugumoje valstybių yra draudžiami pagal įstatymus ir net įvykus banko bankrotui investuotojas gali tikėtis atgauti dalį arba visą investuotą sumą. Šių finansinių priemonių būsimos pajamos yra žinomos iš anksto, bet ir pajamingumas nedidelis. Pinigų rinkos priemonės nėra gera apsauga nuo infliacijos tiek dėl mažo pajamingumo, tiek dėl to, kad fiksuotos palūkanos nustatytos iš anksto, t.y. infliacijos tempui didėjant, mokamos palūkanos išlieka nepakitusios.
6. Apibendrinant galima būtų teigti, kad šių finansinių priemonių pelningumas yra mažas arba vidutinis, tuo tarpu likvidumas pakankamai didelis.

Skolos vertybiniai popieriai

7. Skolos vertybiniai popieriai dar vadinami obligacijomis – tai vertybiniai popieriai, pagal kuriuos jų emitentas tampa skolos vertybinių popierių savininko skolininku ir prisiima įsipareigojimus iš anksto nustatytais terminais išmokėti pagrindinę skolos sumą – nominalą plius palūkanas, jeigu jos buvo numatytos skolos vertybinių popierių išleidimo sąlygose.
8. Skolos vertybinių popierių kainų svyravimo amplitudė yra didesnė, lyginant su pinigų rinkos priemonėmis. Už skolos vertybinių popierių išpirkimą ir palūkanų mokėjimą yra atsakingas jų emitentas, t.y. valstybė, savivaldybė, įmonė ir pan., todėl investuotojas prisiima emitento bankroto riziką. Jei skolos vertybiniai popieriai parduodami anksčiau išpirkimo termino, investuotojas gali patirti nuostolį dėl kainos kritimo rinkoje. Obligacijos gali būti įvairaus termino (nuo 1 iki 30 ar net 100 metų), valiutos ir pelningumo. Skolos vertybinius popierius galima parduoti nesulaukus jų išpirkimo ir papildomai uždirbti iš teigiamo kainų pokyčio, jei rinkoje susiklosto palanki situacija. Skolos vertybinių popierių kaina juda priešingai rinkos palūkanų normai, t.y. jei rinkos palūkanų norma kyla, obligacijų kaina krenta ir atvirkščiai. Būtent

dėl šios priežasties labai dažnai yra rekomenduojama obligacijų dalį investicijų portfelyje didinti tuo metu, kai palūkanos yra didelės, o mažinti tada, kai rinkos palūkanų normos yra žemos. Esant vienodiems palūkanų normų pokyčiams, trumpesnio laikotarpio obligacijų kainos kinta mažiau nei ilgesnio laikotarpio.

9. Apibendrinant galima pasakyti, kad skolos vertybinių popierių pelningumas svyruoja nuo mažo iki vidutinio, tuo tarpu likvidumas labai priklauso nuo finansinės priemonės tipo. Tarkime vyriausybės vertybinių popierių likvidumas yra didesnis nei įmonių obligacijų, tuo tarpu labiau išsivysčiusių šalių obligacijų (tiek vyriausybinių, tiek įmonių) likvidumas būna didesnis nei mažiau išsivysčiusių ar besivystančių šalių.

Struktūrinės obligacijos

10. Struktūrinės obligacijos – tai apdrausta investicija į akcijas, akcijų indeksus, žaliavas, investicinius fondus ar kitas finansines priemones.

11. Struktūrinių obligacijų išpirkimo suma tiesiogiai priklauso nuo to, kaip pakinta finansinės priemonės, su kuria šios obligacijos yra susietos, kaina. Skirtingai nuo tiesioginių investicijų į akcijas, akcijų indeksus, žaliavas, investicinius fondus ar kitas finansines priemones, investicijos į struktūrinės obligacijas yra apdraustos. Emitentas garantuoja, kad, net ir nukritus finansinės priemonės, su kuria susietos obligacijos, vertei, šių obligacijų išpirkimo metu jų savininkams bus išmokėta ne mažiau nei obligacijų nominali vertė. Tačiau čia reikia nepamiršti, kad kaip ir paprastų obligacijų atveju, atsiranda emitento rizika, t.y. jei jis bankrutuos, jo išleistos obligacijos gali tapti bevertės. Įsigyjant struktūrinės obligacijas galima tikėtis akcijų rinkai būdingos investicijų grąžos, kuri dažniausiai bus didesnė nei investuojant į obligacijas su fiksuota palūkanų norma. Tačiau prieš įsigyjant tokio tipo obligacijos, reikėtų įvertinti riziką, kuri yra būdinga tik šio tipo finansinės priemonės. Antrinėje rinkoje struktūrinių obligacijų pirkimo ir pardavimo kaina gali būti ir mažesnė, ir didesnė už nominalią vertę – tai priklauso nuo susietų finansinių priemonių vertės pokyčių bei struktūrinių obligacijų kainos skaičiavimo metodikos.

12. Struktūrinių obligacijų pelningumas gali svyruoti nuo mažo iki didelio, priklausomai nuo to, su kokiomis finansinėmis priemonėmis yra susietos struktūrinės obligacijos, bei kaip juda finansinės priemonės, su kuria minėtos obligacijos yra susietos, kaina. Minėtų finansinių priemonių likvidumas dažniausiai nėra didelis, jis dažniausiai priklauso nuo emitento.

Investiciniai fondai

13. Investiciniai fondai – tai daugelio investuotojų sunešti pinigai, kurie investuojami į akcijas, obligacijas, pinigų rinkos priemones ar kitas finansines priemones bei jų derinius.

14. Yra kelių skirtingų rūšių investicinių fondų (akcijų, obligacijų, mišrūs, pinigų rinkos ir t.t.), kurie atitinkamai skiriasi ir rizikos laipsniu. Žemiausio rizikos laipsnio yra pinigų rinkos investiciniai fondai. Tuo tarpu aukščiausios rizikos investiciniai fondai investuoja į besivystančių rinkų ar smulkių įmonių akcijas. Investicinių fondų taisyklės bei investavimo strategijos taip pat skiriasi, todėl investuotojui prieš pasirenkant į kokį fondą investuoti, yra patartina perskaityti fondo prospektą, susipažinti su metinėmis fondo ataskaitomis. Atlikus šiuos veiksmus bus galima lengviau suprasti investicinio fondo valdytojo naudojamą strategiją, kokios yra pagrindinės rizikos ir pan. Ilgu laikotarpiu šalies ar rinkos, į kurią investuoja investicinis fondas, perspektyvos keičiasi, todėl siūloma reguliariai pervertinti susiklosčiusią situaciją.

15. Investicinių fondų pelningumas kaip ir rizika gali būti nuo mažo iki didelio (priklausomai nuo investicinio fondo rūšies). Tačiau dažniausiai investicinio fondo rizika yra kažkiek mažesnė nei vienos finansinės priemonės, nes investiciniai fondai turtą dažniausiai diversifikuoja. Atviro tipo investicinių fondų likvidumas didelis (fondo valdytojas įsipareigoja išpirkti fondo vienetą pagal prospekte įvardintas sąlygas), tuo tarpu uždaro fondo likvidumas labai priklauso nuo pasiūlos bei paklausos santykio.

Nuosavybės vertybiniai popieriai

16. Nuosavybės vertybiniai popieriai arba akcijos – tai finansinės priemonės, patvirtinančios dalyvavimą akciniame kapitale ir suteikiančios jų savininkui turtines (pvz., gauti dividendus) ir neturtines (pvz., teisę dalyvauti bendrovės valdyme) teises.

17. Akcijos gali būti privilegijuotosios arba paprastosios vardinės. Bendrovės bankroto atveju privilegijuotųjų arba paprastųjų vardinių akcijų turėtojai turi teisę į įmonės turtą po to, kai bendrovė atsiskaito su obligacijų ir kitų skolos priemonių turėtojais, tačiau šiuo atžvilgiu turi pirmenybę paprastųjų vardinių akcijų savininkų atžvilgiu. Taip pat gali būti išleidžiamos įvairių klasių akcijos. Klasės gali būti žymimos raide, pradedant nuo A. Akcijų klasės dažnai yra siejamos su balsavimo teisėmis, kurias suteikia tokios akcijos. A klasės akcijos suteikia jų turėtojams daugiau balsų negu B klasės akcijos ir t.t. Išleidžiant įvairių klasių akcijas paprastai siekiama išlaikyti bendrovės steigėjų įtaką, suteikiant jiems daugiau balsų negu akcininkams, įsigijusiems vėlesnių emisijų kitų klasių akcijų. Akcijų kainų svyravimai yra didesni, lyginant su skolos vertybiniais popieriais ar investiciniais fondais. Prekiaujant akcijomis kyla didesnė rizika patirti nuostolių dėl

informacijos trūkumo apie įmonių veiklos rezultatus ir jų analizę. Investuojant į akcijas galima tikėtis gauti didesnę pelną negu pasirenkant indėlių arba perkant skolos vertybinius popierius. Perkant bei parduodant akcijas trumpam laikotarpiui taip pat yra galimybė uždirbti, tačiau tokiu atveju pelnas dažniausiai gaunamas iš akcijos vertės padidėjimo, o ne iš mokamų dividendų. Tačiau toks investavimo būdas yra labai rizikingas, nes reikalauja labai aiškios strategijos, investavimo rizikos valdymo, disciplinos, laiko rinkų stebėjimui bei analizei ir pan.

18. Investavimo į nuosavybės vertybinius popierius pelningumas gali svyruoti nuo vidutinio iki didelio, tuo tarpu likvidumas nuo mažo iki didelio (labai priklauso nuo biržos, kurioje yra listinguojamos įmonės akcijos dydžio bei pačios įmonės akcijų patrauklumo).

Biržoje prekiaujami fondai

19. Biržoje prekiaujami fondai (angl. *exchange traded funds – ETF*) – tai investiciniai fondai, kurių vienetais yra prekiaujama biržoje lygiai taip pat, kaip įmonių akcijomis.

20. Biržoje prekiaujami fondai iš esmės yra panašūs į indeksinius fondus, nes dauguma kaip investavimo tikslą yra įvardinę tam tikro akcijų, žaliavų, obligacijų, valiutų ar kitų finansinių priemonių indeksų sekimą. Dažniausiai jie yra valdomi pasyviai, todėl pasižymi mažesniais valdymo mokesčiais. Per pastaruosius kelis metus biržoje prekiaujamų fondų skaičius bei valdomo turto dydis labai stipriai išaugo, o tai lėmė skirtingo tipo fondų atsiradimą, kaip pavyzdžiui biržoje prekiaujami fondai, kurių tikslas atkartoti pasirinkto indekso dienos pokyčius tačiau priešinga kryptimi, arba kad dienos pokytis būtų du ar tris kartus didesnis nei pasirinkto indekso. Be abejo, tokie biržoje prekiaujami fondai yra sudaromi naudojant išvestines finansines priemones, kas labai stipriai padidina jų rizikos laipsnį. Dėl šios priežasties yra rekomenduojama prieš investuojant į kažkiek „egzotiškesnį“ fondą atidžiai perskaityti jo prospektą, kur yra nurodomas konkretus investavimo objektas, rizikos, mokesčiai bei kita aktuali informacija.

21. Biržoje prekiaujamų fondų pelningumas kaip ir rizika gali būti nuo mažo iki didelio (priklausomai nuo fondo rūšies). Tačiau dažniausiai tokio fondo rizika yra kažkiek mažesnė nei vienos finansinės priemonės, nes jie seka plačiai paplitusius indeksus, kurie dažniausiai sudaromi ne iš vienos bet iš kelių, keliasdešimt ar net kelių šimtų skirtingų finansinių priemonių. Tuo tarpu minėtų fondų likvidumas yra vienas iš didžiausių, nes jais yra prekiaujama pagrindinėse pasaulio biržose (JAV, Vokietija, Didžioji Britanija).

Išvestinės finansinės priemonės

22. Išvestinės finansinės priemonės – tai su kitomis finansinėmis priemonėmis, kaip pavyzdžiui nuosavybės vertybiniais popieriais, valiutomis, palūkanų normomis ar pajamingumu, biržos prekėmis ir kitomis finansinėmis priemonėmis ar ekonominės statistikos rodikliais susieti pasirinkimo, ateities, apsigėitimo, išankstiniai palūkanų normos sandoriai, kredito rizikos perkėlimo išvestinės priemonės, finansiniai susitarimai dėl skirtumų ir kiti išvestiniai susitarimai, kitos išvestinės priemonės, finansiniai indeksai ir priemonės, už kurias gali būti atsiskaitoma grynaisiais pinigais arba prekėmis.

23. Tokios priemonės gali būti naudojamos norint apsaugoti nuo nepalankaus turto kainos kitimo arba siekiant padidinti investicijų pelningumą panaudojant mažiau nuosavo kapitalo. Sprendimas investuoti į išvestines priemones priimamas remiantis lūkesčiais dėl turto, dėl kurio sudaromos išleidžiamos išvestinės priemonės, vertės kitimo per tam tikrą laikotarpį. Todėl investuotojas turėtų numatyti, kaip kaina galėtų kisti rinkoje. Investavimas į išvestines finansines priemones ir trumpalaikis finansinių priemonių skolinimasis norint jas parduoti, apima tam tikrą riziką, kuri yra kitokia, negu tiesiogiai investuojant į turtą, dėl kurio buvo išleistos išvestinės finansinės priemonės. Tiesioginiai investuojant į išvestinių finansinių priemonių objektu esančias kitas finansines priemones, blogiausiu atveju galima prarasti visą investicijos sumą. Kai kurių investicijų į išvestines priemones ir trumpalaikio skolinimosi atveju investuotojas gali prarasti visas investicijas ir prisiimti papildomų įsipareigojimų. Kitas išvestinių priemonių ypatumas yra tas, kad priemonės vertė paprastai keičiasi greičiau, ir tokie pokyčiai yra didesni negu su jomis susijusių priemonių pokyčiai. Todėl būtina, kad investuotojai, investuojantys į išvestines priemones, ne tik suvoktų visą susijusią riziką, bet ir nuolat būtų pasirengę imtis veiksmų, kad išvengtų didelių nuostolių, jeigu rinkoje įvyktų nepalankių pokyčių.

24. Išvestinių finansinių priemonių rizika yra viena iš didžiausių, nes investuotojas gali lengvai prarasti ir visą investuotą sumą, tačiau jas naudojant protingai, galima susimąžinti bendrą investicijų portfelio riziką. Išvestinių finansinių priemonių spektras yra labai platus, taip pat kaip jų pelningumo bei rizikos charakteristikos. Toliau išvardinsime dažniausiai sutinkamų išvestinių finansinių priemonių tipus: su vertybiniais popieriais, valiutomis, palūkanų normomis ar pajamingumu, biržos prekėmis susieti pasirinkimo, ateities, apsigėitimo, išankstiniai palūkanų normos sandoriai ir kiti išvestiniai susitarimai, taip pat kitos išvestinės priemonės, finansiniai indeksai ir priemonės, už kurias gali būti atsiskaitoma grynaisiais pinigais arba prekėmis, kredito rizikos perkėlimo išvestinės priemonės, finansiniai susitarimai dėl skirtumų taip pat su klimato sąlygų pokyčiais, krovinių gabavimo į kainais, taršos emisijomis, infliacijos rodikliais ar kitais oficialiais ekonominės statistikos rodikliais susieti pasirinkimo, ateities, apsigėitimo, išankstiniai palūkanų normos sandoriai ir kiti išvestiniai susitarimai, už kuriuos turi būti atsiskaitoma grynaisiais pinigais arba gali būti atsiskaitoma grynaisiais pinigais vienos iš sandorio šalių pasirinkimu, taip pat kiti išvestiniai susitarimai, susieti su turtu, teisėmis,

įsipareigojimais, indeksais ir kitomis priemonėmis, nenurodytomis šioje dalyje, kurias turi kitų išvestinių finansinių priemonių požymių.

25. Pasirinkimo sandoris – tai dviejų šalių susitarimas, pagal kurį pasirinkimo sandorio išleidėjas privalo už sutartą kainą pirkti arba parduoti turtą, dėl kurio toks susitarimas sudarytas. Pasirinkimo sandorio turėtojas, sudaręs sutartį, sumoka mokesį (premiją) išleidėjui, todėl įgyja teisę, bet ne prievolę, pareikalauti įvykdyti sandorį pagal susitarimą. Yra dvi pasirinkimo sandorių rūšys. Amerikoje pasirinkimo sandoris suteikia teisę jo turėtojui pasinaudoti pasirinkimo sandoriu bet kada jo galiojimo laikotarpiu, o Europoje pasirinkimo sandoris gali būti vykdomas tik pasibaigus galiojimo laikotarpiui.

26. Išankstiniai ir ateities sandoriai – tai susitarimai, pagal kuriuos susijusios šalys sudaro sutartį, nustatančią teisę ir įsipareigojimą pirkti bei atitinkamai parduoti jų objektu esantį turtą už iš anksto nustatytą kainą. Išankstinio sandorio atveju arba yra fiziškai perleidžiamas turtas, dėl kurio toks sandoris buvo sudarytas, arba visas pelnas ar nuostolis yra dengiami grynaisiais. Sudarius ateities sandorį, pelnas ir nuostolis skaičiuojami kasdien per visą sutarties galiojimo terminą. Išankstinių sandorių atveju atsiskaitoma paskutinę sutarties galiojimo dieną, bet ateities sandorių atveju paprastai galima atsiskaityti bet kurią dieną sutarties galiojimo terminui dar nepasibaigus.

27. Apsikeitimo sandoris – tai susitarimas tarp šalių apsikeisti, pavyzdžiui, palūkanomis (pastovias palūkanas pakeisti į kintamas – palūkanų apsikeitimo sandoris), valiutomis (valiutos apsikeitimo sandoris) nustatytam laikotarpiui. Gali būti sudaromi įvairių derinių palūkanų normos ir valiutos apsikeitimo sandorių.

28. Trumpalaikis vertybinių popierių skolinimasis, norint juos parduoti, reiškia finansinės priemonės, tokios kaip akcija, pardavimą, kurios pardavimo metu pardavėjas neturi. Tai daroma pasiskolinant priemonę iš atitinkamos priemonės turėtojo. Taip pasiskolinti vertybiniai popieriai tam tikrą dieną gražinami, nuperkant tokią pačią priemonę rinkoje ir sugražinant ją skolintojui. Tokio sandorio grąža yra teigiama, jeigu rinkos kaina yra didesnė tuo metu, kai priemonė parduodama, už rinkos kainą tą dieną, kai baigiasi paskolos terminas; ir atvirkščiai, jei pardavimo momentu vertybinio popieriaus kaina buvo mažesnė negu atpirkimo metu, tokio sandorio grąža yra neigiama.

29. Išvestinės priemonės vertė priklauso tiek nuo susijusio turto kainos svyravimo, tiek ir nuo likusios sutarties trukmės. Priklausomai nuo išvestinės priemonės ypatumų, susijusio turto kainos svyravimas dažnai sukelia smarkesnę išvestinio sandorio kainos pasikeitimą. Todėl atitinkamas išvestinės priemonės kainos pokytis dažnai yra didesnis negu susijusio turto kainos pokytis. Tai yra vadinama sverto efektu. Todėl investicijos į išvestines finansines priemones gali duoti didesnę grąžą negu investicijos į turtą, dėl kurios tokia priemonė buvo išleista. Sėkmingai investavus, investuotas kapitalas gali greitai padidėti keletą kartų. Ir atvirkščiai, sverto efektas gali būti nenaudingas investuotojui – jis gali patirti didesnę nuostolį iš investicijos į išvestines priemones, negu jis būtų patyręs investuodamas į susijusį turtą. Jeigu susijusio turto kaina kito priešingai, negu buvo tikėtasi, visas investuotas kapitalas gali būti prarastas. Tikimybė uždirbti pelno ar patirti nuostolį yra skirtinga ir labai priklauso nuo išvestinių sandorių struktūros ir naudojimo.

Pagrindiniai su finansinėmis priemonėmis susiję rizikos veiksniai

Visos ar dalis šių rizikų taikytinos aukščiau išvardintoms finansinėms priemonėms:

Rinkos rizika – rizika, susijusi su visai finansų rinkai įtakos turinčiais veiksniais, kaip pavyzdžiui ekonominė šalies situacija, palūkanų norma, žaliavų kainos, nedarbo lygis ir pan.

Kapitalo rizika – tai rizika, kad investuotojas praras visas investuotas lėšas arba jų dalį. Ši rizika yra tiesiogiai susijusi su konkrečios finansinės priemonės savybėmis. Ši rizika nėra tiesiogiai susijusi su emitentu, ji labiau siejama su investavimo aplinkybėmis.

Šalies rizika – tai bendra ekonominė ir politinė rizika, kylanti iš socialinių, ekonominių ir teisinių faktorių konkrečioje šalyje, dėl kurios gali sumažėti investicijų vertė toje šalyje.

Likvidumo rizika – tai rizika, kad turima finansinė priemonė negalės būti likviduota, paversta į pinigines lėšas, norimu laiku už esamą rinkos kainą. Taip susiklosto tada, kai finansinės priemonės paklausa yra maža.

Kredito rizika – rizika, kylanti dėl galimo emitento finansinės padėties pablogėjimo, kai emitentas nebegali sumokėti palūkanų arba padengti įsiskolinimų. Šią riziką įvertina kredito reitingai, tačiau reikia atkreipti dėmesį, kad jie atspindi tik agentūros nuomonę ir situacija gali būti pasikeitusi. Taip pat reitingas nėra absoliutus finansinės priemonės kokybės garantas.

Inflacijos rizika – rizika, kad dėl kylančių įvairių vartojimo prekių ir paslaugų kainų sumažės pinigų perkamoji galia, t.y. už tam tikrą pinigų sumą bus galima nupirkti mažiau.

Valiutos rizika – rizika, jog investicijų vertė sumažės dėl nepalankių valiutų kursų pokyčių. Tokie atvejai būdingi, kai investuojama į kitos šalies, kurios valiutos kursas yra kintantis, finansines priemones.

Sisteminė rizika – tikimybė, jog vieno rinkos dalyvio, t.y. tarpininko, investuotojo ar pan., nemokumas turės neigiamos įtakos daugeliui kitų rinkos dalyvių, t.y. tarpininkų, investuotojų ir pan., ir tai sukels neigiamas pasekmes bendrai visai finansų rinkai.

Teisinė rizika – su finansinėmis priemonėmis susijusių teisės aktų pasikeitimo rizika, ko pasėkoje galimi nuostoliai. Prieš investuojant tiek savo šalyje, tuo labiau užsienio rinkoje svarbu pasidomėti teisiniu reguliavimu.

Kitos sandorio šalies rizika – rizika, susijusi su kitos sandorio šalies nesugebėjimu įvykdyti savo įsipareigojimų.